

[Formanden.]

ogsaa omtalte de to næste Sager, idet de tre Forslag hviler paa en fælles Forudsætning.

Pürschel: Ad ret tilfældig Vej er jeg blevet bekendt med, at det er Hensigten at gennemføre disse Forslag til Afgiftslove i Dag ved tre Behandlinger i Folketinget og tre Behandlinger i Landstinget, hvorved jo Tingenes Indflydelse paa disse Lovforslag forringes praktisk taget til Nul. Efter den Forretningsorden, vi har faaet gennemført i Folketinget, hvor Hovedvægten lægges paa anden Behandling, maatte man være berettiget til at gaa ud fra, at der ved første Behandling, overensstemmende med Grundtanken i Forretningsordnen, kun skulde tages en rent foreløbig Stilling til Forslagene, og at man derefter vilde faa Tid til at se nærmere paa disse i et Udvalg. Jeg forstaaer, at Regeringen har sikret sig at kunne faa disse Forslag gennemført, og det er vel derfor haabløst at henstille, at de sendes i et Udvalg, som faar nogle Dage til at se paa dem. Man begrunder dette med, at det er ønskeligt og stemmende med Praksis at gennemføre Forslag til Toldlove meget hurtigt. Denne Betragtning har i al Almindelighed sin Værdi, og jeg skal slet ikke underkende den, men Lovforslag, der er fremsat den 26. Februar her i Tinget, sættes nu til Behandling den 8. Marts, og derefter siger man, at det er nødvendigt at gennemføre dem paa een Dag! Det er endda Forslag, om hvilke man paa Færøerne har vidst i mere end et halvt Aar, at de sandsynligvis vilde blive gennemført i denne Skikkelse, saa man har haft den mest udmærkede Lejlighed til at disponere under Hensyn til dette.

Jeg maa for mit Vedkommende meget beklage denne Fremgangsmaade. Den er efter min Mening sagligt slet motiveret, og den er ikke forsvarlig. I disse Forslag er der for det første Tale om en ny foreløbig Forlængelse af Gyldigheden af det Princip, jeg ved enhver Lejlighed, hvor Forslag af denne Art har været til Behandling her i Tinget, har protesteret imod: at man henlægger Statsindtægter til et Amt. Dette er at skabe dette Amt en Særstilling, som fra et almindeligt dansk Synspunkt ikke er ønskelig. Dertil kommer, at i Bemærkningerne til det første af disse Forslag ser man paa tre Steder nævnt, at Departementet for Told- og Forbrugsafgifter har rejst vægtige principielle Indvendinger, Indvendinger, som Justitsministeriet i og for sig tiltræder, men for de to Punktets Vedkommende ganske har skubbet til Side, medens

man for det tredje Punktets Vedkommende delvis har gjort en Indrømmelse. Folketinget og Landstinget faar ikke nogen Anledning til at gøre sig bekendt med Departementets Begrundelse for de Indvendinger, som paa rent saglig Grund rejses mod disse Forslag; vi skal bare acceptere Forslagene i den Form, som Regeringen er blevet enig med Lagtinget om. Nu skal jeg naturligvis for mit Vedkommende erkende, at en Enighed mellem Regeringen og Lagtinget er et meget vægtigt Moment — det er slet ikke det, jeg ønsker at rejse Indvending imod —, men hvorfor i al Verden skal den danske Rigsdag paatage sig et Medansvar for en Overenskomst, om hvilken der rejses Indvendinger, som af Regeringen selv erkendes at være sagligt vel begrundede, men som sættes til Side? Man foretager her en Udvidelse af de Statsindtægter, der henlægges til Færøerne, og man indfører, som det fremgaar af Bemærkningerne, en Beskyttelsestold for Færøerne, vendt imod danske Produkter, altsaa Produkter, der kommer fra det øvrige Danmark. Det er dog virkelig en Ting, som er vel egnet til at vække Opmærksomhed.

I Bemærkningerne til det første Forslag, om Forandring i forskellige Afgifter og Skatter, staar der — jeg haaber, jeg har Formandens Tilladelse til et kort Citat —:

„Afgiften paa Sukkervarer, der indføres til Færøerne, forhøjes med 50 pCt., medens Afgiften for Varer, der fremstilles paa Færøerne, forbliver uændret. Departementet for Told- og Forbrugsafgifter har udtalt Betænelighed ved denne Regel, der medfører en særlig færøsk Beskyttelse for saadanne Varer. Justitsministeriet deler i og for sig Departementets Betæneligheder, men har dog ment at burde fremsætte Forslaget . . .“

o. s. v. Man indfører altsaa en særlig færøsk Beskyttelse, og det skal den danske Rigsdag uden nogen som helst Overvejelse acceptere. Dertil kommer saa, at der i § 1, Punkt 15, staar:

„For Varer af de under 6—15 nævnte Arter, der fremstilles paa Færøerne, kan Justitsministeriet paalægge Afgift som for Varer, der indføres.“

Altsaa, ogsaa for disse Varer, der er nævnt under 6—15, er det principielle i Loven dette, at der indføres en særlig færøsk Beskyttelsestold, der rammer ogsaa Produkter fra det øvrige Danmark, og det lægges ganske i Justitsministeriets Haand, om denne Beskyttelsestold skal blive effektiv, eller den ikke skal blive det.

Ja, jeg synes virkelig, at dette er en